

Podstata úcty Ježišovho Srdca

Úcta k Božskému Srdcu kladie dôraz na vnútorný Ježišov život, do ktorého sa túžime vžiť. Prajeme si pochopiť jeho zmysľanie, sklony, city, rozhodnutia, čnosti, milosť. Bohočlovek mal totiž plný ľudský život aj z psychologickéj stránky. Vnútorný život je pochopiteľne dôležitejší než vonkajšie, viditeľné skutky. V úcte k Božskému Srdcu je teda niekoľko cenných prvkov. Myšlienka zmierenia za hriechy iných nás privádza k téme kolektívnej viny, ktorá je dnes taká časová. Vrelý pomer ku Kristovi nám pomáha k tomu, aby sme sa povzniesli nad mŕtvu legalizmus predpisov a nariadení, aby sme dali prikázaniam ten zmysel, ktorý majú: byť výrazom lásky a cestou k Otcovi.

Dnešný človek sa cíti silný a mocný pri organizovaní vonkajšieho sveta, ale zato si viac uvedomujeme svoju vnútornú psychologickú a mravnú slabosť. Nemáme už pocit humanitného ideálu silného a dokonalého jedinca, obdivovaného všetkými. V úcte k Božskému Srdcu sa kladie dôraz na sviatostný prvok nášho posvätenia a na silu Božieho milosrdenstva, ktoré vždy a za každých okolností pomôže tomu, kto na svoju úlohu nestačí.

Podľa zjavenia sv. Margite Márii Alacoque sa vypočítava Dvanásť prísľúbení Ježišovho Srdca, ktoré dal Ježiš tým, ktorí uctievať jeho Srdce:

1. Dám im všetky milosti potrebné ich stavu.
2. Uvediem pokoj do ich rodín.
3. Poteším ich v utrpení.
4. Budem ich útechou v živote a zvlášť v smrti.
5. Vylejem hojné požehnanie na ich prácu.
6. Hriešni nájdu v mojom srdci prameň, nesmierny oceán milosrdenstva.
7. Vlažní sa stanú horlivými.
8. Horliví dospejú k veľkej dokonalosti.
9. Požehnám všetky miesta, kde bude vystavený a uctievaný obraz môjho srdca.
10. Kňazom dám milosť pohnúť i najzatvrdnutejšími srdcami.
11. Mená tých, ktorí budú rozširovať túto pobožnosť, budú zapísané v mojom srdci a nikdy sa odtiaľ nevymažú.
12. Z hojnosti milosrdenstva môjho Srdca uštedrím moja všemohúca láska milosť pokánia na konci života tým, ktorí pristúpia k

sv. prijímaniu v prvý piatok mesiaca a po deväť ďalších mesiacov. Nezomrú v mojej nemilosti bez prijatia sv. sviatosti. Moje Srdce im bude záštitou a pevným útočiskom v poslednej hodine.

Dvanásť prísľúbenie pre milosť, ktorú sľubuje, sa nazýva aj Veľké prísľúbenie. Vzťahuje sa na konanie si deviatich prvých piatkov. Hlavný úkon, ktorý vyžaduje veľké prísľúbenie, je sväté prijímanie. Kontext zjavení sv. Margite hovorí, ak aj nie priamo, že: "Prijímania na prvé piatky majú byť prijímané ako úkon úcty k Ježišovmu Srdcu, v tom istom duchu úmyslu a zadostučinenia, akým sa slávi aj samotný sviatok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho." Takto je v duchu zjavení v Paray-le-Moniale každý prvý piatok akoby malým sviatkom Ježišovho Srdca. Podmienky, ktoré sa výslovne žiadajú pre uskutočnenie veľkého prísľúbenia, sú: Deväť prijímaní v deväť prvých piatkov v mesiaci, ktoré musia byť neprerušené. Počet deväť nie je nijakou mágiou, ale umožňuje, aby sa niekto naučil verne pristupovať k sv. prijímaniu počas dlhšieho obdobia a takto sa stal lepšie disponovaným prijať väčšie milosti a duchovné dary. Najlepšou zárukou sú tu Ježišove slová: „Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň...Kto je tento chlieb, bude žiť naveky.“ (Jn 6, 54; 58). Prvý chrám na počesť Najsvätejšieho Srdca Ježišovho postavili v Brazílii v Cuaraoaru roku 1585. V Taliansku vo Florencii prvý kostol na počesť Ježišovho srdca postavil bl. Ľudovít da Casorio, františkánsky rehoľník, roku 1877. Medzi nimi vyniká na prvom mieste svätyňa na Montmartre v Paríži. Aj na Slovensku sú kostoly zasvätené Ježišovmu Srdcu. Treba tiež pripomenúť, že kvitnú aj osobné a kolektívne pobožnosti ku cti Ježišovho Srdca: prvý piatok, svätá hodina, poklona Najsvätejšej Sviatosti ako vynáhrada, mesiac Najsvätejšieho Srdca (jún), atď. Podstata a cieľ pobožnosti k Ježišovmu Srdcu znamená úplne sa dať k dispozícii Ježišovej láske, dovoliť, aby si nás získala a cez nás pôsobila, aby sme sa aj sami stali plameňmi v jej žiare. Ježišovo Srdce je tým miestom, v ktorom sa stretneme s Láskou.

Alfonz Vladimír Sabo, farár

R: Chvála ti a sláva naveky

- 1 Slávny si, Pane,
Bože našich otcov. *
- 2 Slávne je, Pane,
tvoje meno,
nesmierne veľké a sväté.
R.
- 3 Slávny si, Pane, *
vo svojom chráme
veľkom a svätom. R.
- 4 Slávny si, Pane, *
na svojom
kráľovskom tróne.
R.
- 5 Slávny si, Pane, *
čo prenikáš
pohľadom priepasti
a tróniš nad cherubmi.
R.
- 6 Slávny si, Pane, *
na klenbe nebies.
R.

Boh nieje samotár

Raz som sa pri skúšaní birmovancov pýtal, čo tu bolo, keď tu ešte nič nebolo. Iba Boh, odpovedali po chvíli váhania, či v tej otázke nie je chyták. Prečo potom stvoril človeka? – pýtal som sa ďalej. Bolo mu dlho, zrejme sa nudil – znela odpoveď. Tak som pýtal ďalej: Keď ešte nebol stvorený svet a bol tu iba Boh, cítil sa teda osamelý? Určite, odpovedali, a zdalo sa im, že osamelosť Boha a následné stvorenie človeka má tak svoju logiku.

Nie. Boh bol síce pred stvorením sveta (ak už uvažujeme v časovom rozmere, lebo inak nevieme) sám, ale nie osamelý. Boh nebol akýsi samotár blúdiaci v prázdnom priestore. Boh je Trojica, spoločenstvo troch osôb, a to, čo ich spája, čím sú jedno, je láska. Určite sa teda nemohol cítiť osamelý. Tieto tri osoby vedú spolu večný a nekonečný dialóg lásky a tento svoj život otvorili aj všetkému stvoreniu.

Pozoruhodné je, ako málo vnímame Boha ako Trojicu. Skôr sa zvykneme obracať v modlitbách na konkrétnu božskú osobu, napriek tomu, že liturgia nás ustavične vedie k oslave Najsvätejšej Trojice a takmer všetky modlitby sa obracajú na Otca skrze Syna v Duchu Svätom. Aj pri rozhovoroch, keď majú ľudia – či dospelí, alebo deti – zhrnúť, čo všetko vieme o Bohu, zaznie vždy, že je všemohúci, všadeprítomný, vševediaci, večný, sudca, spravodlivý, milosrdný atď. No zriedka počuť, že by spontánne zaznelo ako základná, ba najdôležitejšia charakteristika, že náš Boh nie je sám, „sólita“, ale Trojica, spoločenstvo.

Pápežský kazateľ Raniero Cantalamessa v jednom zo svojich príhovorov vysvetľuje rozdiel medzi láskou eros a agapé. Základný rozdiel je v tom, že eros je láska exkluzívna, výlučná – neznesie vo vzťahu viac ako dvoch. (V takomto vzťahu aj príchod dieťaťa vie spôsobiť krízu medzi mužom a ženou.) Agapé je láska, ktorá objíma všetkých (inkluzívna), láska, ktorá nevyklučuje dokonca ani nepriateľa. V jej povahe je rásť. Tým viac, čím viacerých môže zahrnúť do svojho objatia. Medzi týmito dvoma typmi, ako objasňuje Benedikt XVI., nie je protiklad, skôr rast. Eros je ako východiskový bod, agapé ako cieľový. A preto, že v Bohu je eros i agapé, Boh nemôže nemilovať. Človeka stvoril nie z nudy, ale z lásky, nie preto, že sa cítil osamelý, ale preto, lebo láska potrebuje rásť. Svoj božský život otvoril človeku, a keď človek z tohto vzťahu lásky hriechom vystúpil, „Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život“.

Spásou človeka je teda opätovné prijatie ponuky žiť v Božej láske – spoločenstve a ostať v nej. Jej prirodzeným vyústením je snaha o spoločenstvo, čiže obraz Božej Trojice. Tam, kde prekvitá duch lásky – spiritualita spoločenstva, tam ustavične prebieha očista od všetkých „toxínov“ sebeckta, ktoré spoločenstvo ničia – žiarlivosť, podozrievanie, nezriadená snaha vyniknúť, dychtivosť po sebaapresadzovaní, túžba po moci, tendencia využívať druhých na svoje obohatenie, hľadanie osobného prospechu. Iba takáto láska, očistená od každého sebeckta, nikdy neprestane.

Ján Viglaš (vr)

Vo štvrtok po svätej omši sa uskutoční procesia s najsvätejšou Sviatosťou Oltárnou k štyrom oltárikom, pripraveným v našej obci.

V nedeľu 27. júna 2011 sa uskutoční zbierka na opravu a zreštaurovanie vištickej monštrancie. Za Vaše milodary Vám vyslovujeme úprimné: „Pán Boh zaplat!“

Vstúp do seba

Celé hodiny sa hráš na počítači.

Aj na kúpu šiat máš dost' času.

Keď ide o účes,

ani vysedávanie u kaderničky

ť a neznervózňuje.

Prečo si však nenájdeš ani chvíľku,

aby si sa postaral o svoje srdce?

Ak žiješ iba na povrchu, ak ťa zaujíma len vonkajšok,

tvoj zovňajšok a imidž, potom tvoje šťastie visí na

vrtkavom kyvadle:

dnes si šťastný, zajtra nešťastný, dnes máš dobrú náladu,

a zajtra si zúfalý.

Vstúp do seba.

Sprav niečo pre svoje vnútro,

pre vnútro svojho srdca.

V ňom prebývajú nálady,

hnacie sily,

ktoré ťa môžu zmiast' i obštasniť.

Phil Bosmans „Nezabúdaj na radosť“

Sväté omše v 12. týždni cezročného obdobia - (A)

20.VI. pondelok « Missa Tridentina »

18.00 Za † brata Štefana

21.VI. utorok

18.00 Za † Matúša a Veroniku Kulifajových
a syna Ladislava

22.VI. streda - sv.omša zo sviatku Najsv.Kristovho Tela a Krvi

18.00 Za farníkov

23.VI. štvrtok - Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi - Slávnosť - prikázaný sviatok

18.00 Za zdravie a Božiu pomoc

Lektori: Jurčovičová, Hrdlovičová

24.VI. piatok Narodenie sv.Jána Krstiteľa - Slávnosť

18.00 Za † Imricha a Veroniku Hajkových, deti a zaťov

Lektori: Fajkusová, Jelinková

25.VI. sobota

8.00 Za živých a † členov Ružencového bratstva

Upratovanie kostola č.d. 126 - 150

26.VI. 13.nedeľa cezročného obdobia - (A)

8.00 Za † Jozefa a Annu Baxových,

zať a Ludovíta a rodičov

Lektori: Vráblová, Blahová

10.00 Za farníkov

Lektori: Kuric, Fajkusová

Liturgický kalendár

20.VI. pondelok

bl.Margita Ebnerová, reholníčka

21.VI. utorok

sv. Alojz Gonzaga, reholník

22.VI. streda

sv. Pavlín z Nuly, biskup, sv. Ján Fušer, biskup

23.VI. štvrtok

Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi - Slávnosť - Prikázaný sviatok

24.VI. piatok

Narodenie sv. Jána Krstiteľa - Slávnosť

25.VI. sobota

sv. Maxim, biskup, sv. Viliam, opát

Slovo na dnes

Sektárstvo je dnes teologické zúfalstvo. Všetci kresťania pochopili to biblické:

Sám seba nikto nezachráni. Ani malá skupinka, akokoľvek horlivá, ak sa izoluje od celku alebo dokonca sa postaví proti.

Preto hľadáme cesty k sebe. Učíme sa navzájom. Sme opatrní a pozorní, aby sme zmapovali každú cestu a cestičku, aby sme náhodou nezmeškali.

Ekumenizmus je darom Ducha dospievajúceho ľudstvu.

A tak už nie litera zákona, ale Duch.

Práca skôr demolačná. S balastom minulosti človek nemôže vzlietnuť vysoko, aby len spieval o budúcnosti.

Muším sa uspokojiť s úlohou Jána Krstiteľa, ktorý pripravuje cestu Pánovi. Ukážem, že aj dnes človek môže žiť bez starého nánosu, kráčať slobodne a vec nezradiť. Zrejme za to sa platí „ľavou srstou a kobyčkami“ a hlavu nestína len Herodes. A žije sa na púšti, v samote. Musí prísť po nás nová generácia kresťanov a kňazov, ktorí budú slobodní od všetkého tohto, čo nás kompromituje v očiach sveta, totálne zasvätení Kristovi a jeho veci a to bude skutočný kvas a mladosť nového sveta. Tento svet je dielo našich rúk, je to naše dieťa, hrozne trpí a my musíme trpieť a umrieť spolu s ním.

Zaznamenali sme veľký ekonomický pokrok. Nastala stagnácia a z krízy energetickej, potravinovej, finančnej, politickej a neviem akej sa viac už nevymotáme. To sme narazili na svoje hranice. Zem je príliš chudobná a my, keď sme ju drancovali, zákonite musíme doplácať. Nastáva obrát k duchovnému, ktoré sme zanedbali a čím sme pohrdli. Ideálna doba pre nás, ak prijme a pochopíme svoje poslanie. Dať svetu, ktorý duchovne hladuje a hľadá správny pokrm, silu pravdy, ktorá oslobodzuje. Energii lásky, ktorá jediná buduje človeka a chráni. Múdrost' viery, ktorá presvieti život a dá mu smer i posvätenie.

Neužívime sa kritikou. Užívime sa tvorbou. Nový svet musíme budovať. Čo je choré, zrúti sa samo. Rúcanie je väčšie ako všetky ostatné, nebezpečná, lebo nepozná svoje medze. V samote tvoríť nový svet. Predchádzať ho a pripravovať.

Hlásať Evanjelium pohanom. Cítiť sa poslaným k „strateným ovciam z domu“. Urobiť z kresťanstva vec záchrany sveta. Dokázať presnú analýzu sveta bez Boha, situáciu bezvýchodiskovú, skoro zúfalú. Vidieť v Kristovi jedinú cestu k záchrane. To sa musíme obrátiť najprv my sami. Stať sa novým človekom. Urobili sme z viery pokrm len pre tých, čo chodia do kostola. Ako získať a zapojiť tých mnohých, čo bývajú v činziakoch, iste veria, možno sa aj modlia, ale nechodia do kostola. Táto naša štruktúra ich už neoslóvi. Neveria nám. Môžeme pozlátiť kostol a reči môžu byť sladšie ako med, výzvy plamenné. Je to neúčinné. Cirkvi sa bude musieť trápiť s výchovou dospelých kresťanov na svedkov a apoštolov, obnoviť kresťanstvo ako zodpovednosť za seba a za ľudí, ktorých sa nejako dotýkam. Naučiť ich čítať Bibliu a veriť v silu Božieho slova a podeliť sa o úrad alebo poslanie učiteľské a kňazské aj s tzv. laikmi, dokonca aj so ženami.

Dary Ducha Svätého, to je oveľa viac než si myslíme. Je to aj odvaha vykročiť novou cestou. Ak II. vatikánsky koncil je dar a milosť Ducha Svätého, hlavné zásady, ktoré schválil a presadil, hlásala už reformácia. Vtedy to bolo prekliatím, „lebo sme nepoznali deň svojho navštívenia“. Koľko krvi, tragédií a bolesti nás stál tento omyl. Chválim sa už dve tisícročia odvahou, s ktorou sa v Duchu Svätom rozlúčili prví kresťania so synagógou a farizejstvom, zákonom a hebrejskou tradíciou.

Čo ak my sme tí Židia, zákonníci a synagógy, a Duch Svätý niekde inde.

Urobiť pravú vec v pravý čas je ako vo veľkom zápase, kde sú vyrovnané sily, streliť vedúci gól. Je to zdroj nadšenia, lepšej obrany, smelosti a hra je hneď veselšia.

Nenaučili sme sa dávať góly. Celý ten „športový duch“ v Cirkvi a „modernosť“ je len maskovanie plytkosti a lenivosti.

Chorá je aj naša výchova ľudí. Nie „položiť život za priateľa“, ale „nehas, čo ťa nepáli“. Každý sám pre seba. Sám o sebe a za seba. Kým nás ohrozuje nepriateľ, sústredíme sa na neho, ale len čo sme sami, tak proti sebe. A Kristus nás učí niesť ťarchy a kríže iných. On je naskrze pre nás. On umiera za nás.

Anton Srholec „Ako čerstvý chlieb“ výber

XVII. Ježiš sa za mňa modlí, Ježiš ma posielal

Prosba: Prosím o milosť, aby som sa stával skutočným Ježišovým kňazom.

1. Ježiš v tých dňoch vyšiel na vrch modliť sa a strávil celú noc v modlitbe s Bohom. Keď sa rozodnilo, zavolať učeníkov a vyvolil si z nich Dvanástich, ktorých nazval apoštolmi: Šimona, ktorému dal meno Peter, a jeho brata Ondreja, Jakuba, Jána, Filipa, Bartolomeja, Matúša, Tomáša, Jakuba Alfejevho, Šimona, ktorého volali Horlivec, Júdu Jakubovho a Judáša Iškariotského, ktorý sa stal zradcom.“ (Lk 6,12-16)

2. Ježiš skôr, ako si volí apoštolov, sa modlí. V modlitbe strávil celú noc. Voľbu svojich apoštolov spája s modlitbou. Nemožno byť opravdivým Ježišovým kňazom bez modlitby. V modlitbe sa naučiť správne rozumieť a uskutočňovať život a poslanie Ježišovho apoštola.

Ježiš nazýva svojich učeníkov apoštolmi. Apoštol znamená byť poslaný. Skutočný Kristov kňaz neprichádza medzi ľudí vo svojom vlastnom mene, ale v mene toho, ktorý ho posielal skrze Cirkev, v mene Ježiša Krista.

Evanjelista zachytáva meno každého apoštola. S jedným z nich sa spája niečo tragické — Judáš Iškariotský, ktorý sa stal zradcom. To „stal sa zradcom“ si treba dobre všimnúť. Nebol ním, ale sa ním stal.

3. Za darom môjho povolania treba i mne vidieť modlitbu samého Ježiša Krista, jeho Cirkvi, modlitbu možno toľkých a toľkých neznámych ľudí, ktorí prednášali prosby za kňazské a rehoľné povolania. Bez modlitby nebudem opravdivým kňazom a nebudem rozumieť Ježišovmu kňazstvu. Viem si nájsť čas pre modlitbu a krátku adoráciu aj mimo predpísaného programu? Kristov kňaz už nepatrí sebe samému. Patrí Kristovi, jeho Cirkvi a ľuďom, ku ktorým ho posielal.

Viem sa oslobodiť od svojich sebeckých záujmov; Viem zachovať poriadok v živote seminára? Medzi povolanými je moje meno. Čo sa raz pripojí k môjmu menu? Budú môcť Cirkvi, biskup a ľudia, ktorým budem slúžiť, vyslovovať ho s úctou? Alebo...? Ach, strach i len pomyslieť, že by som sa mohol stať i zradcom. Stať sa. Nikto sa ním nerodí, tak ako sa nerodí dobrý a zlý kňaz, či zlý bohoslovec, takými sa iba stávame. Kým sa chcem stať?

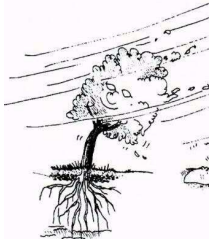
Záver: Ježišu. nauč ma pristupovať k môjmu povolaniu s vierou, pomôž mi stávať sa tvojím dobrým kňazom.

Jozef Šuppa SJ „Pán ma povolal“

Strom

Keď požiadate malé dieťa, aby vám nakreslilo strom, pravdepodobne to bude vodorovná čiara a nad ňou kmeň a konáre.

Keď namietnete, že to nie je celý strom, dieťa prikreslí na obrázok listy.

Ak aj to označíte za nedostatočné, primaľuje ešte plody a na konár vtáčika. Ďalej už nemá čo pridať.

Dieťa nakreslí korene.

Najskôr z toho dôvodu, že korene bežne nevidno, a tiež preto, že sa ako súčasť stromu vôbec nevnímajú.

Korene sú však veľmi dôležité...

Niekedy má strom svoje korene rozložené len povrchno, akoby vejárovito. Stáva sa to vtedy, keď semeno, z ktorého kedysi vyrástol, padlo na skalnaté podložie, a on nemohol korene zapustiť do hĺbky.

Takáto poloha koreňov má tri nevýhody. Strom žije len z toho, čo je na povrchu. A to býva často chudobné.

V prípade, že niet dost' vlhky, strom rýchlejšie vysychá.

A hrozí tu tiež nebezpečenstvo, že v silnej búrke a pod náporom vetra sa strom s takýmito koreňmi ľahko vyvráti.

Tieto tri nebezpečenstvá nehrozia stromom, ktoré majú korene hlboko. Živiny nasávajú z bohatších ložísk, v suchších obdobiach sa im dostáva vlhky a lepšie odolávajú náporom vetra.

Svoju vieru môžeme prirovnať k stromom...

Ak sú korene viery len povrchné, presiakne do ich blízkosti kadejaká nečistota z povrchu. Tiež hroziace obdobie duchovnej vyprahnutosti môže narobiť viac škody, ba niekedy aj zničiť celý strom.

A keď príde búrka v podobe duchovnej krízy, strom s hlboko zapustenými koreňmi má väčšiu šancu na prežitie ako jeho druh, čo má korene len pod povrchom.

Povrchnosť je nebezpečná v každom smere. Dobre to vedia napríklad študenti, ktorí neuspeli na skúške len preto, že sa neponorili do hĺbky študijnej témy, ale čerpali iba z povrchu a nápor otázok skúšajúceho ich „vyvrátil“.

Cesta do hĺbky patrí k živej kresťanskej viere.

Z času na čas skúmajte korene svojej viery a hľadajte pre ne cestu k hlbokým životodarným prameňom. K evanjeliu, k tradícii Cirkvi, modlitbe a sviatostiam.

Neuspokojujeme sa s tým, čo máme, s modlitbovou rutinou, obradníctvom a duchovným stereotypom.

Ježiš odporúčal svojim apoštolom pri Genezaretskom jazere zatahnuť na hlbinu (pozri Lk 5, 4). A jeho výzva platí pre nás aj dnes.

Bruno Ferero „Niekedy stačí jeden slnečný lúč“

Lectio divina Pretože Boh tak miloval

Jn 3,16-18

¹⁶Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale mal večný život. ¹⁷Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby ho spasil. ¹⁸Kto verí v neho, nie je odsúdený. Kto neverí, už je odsúdený, pretože neuveril v meno jednorodného Božieho Syna.

Ďalšie čítania: Ex 34,4-6,8-9; Dan 3,52-56; 2 Kor 13,11-13

ČÍTANIE:

Týchto pár veršov patrí medzi najznámejšie v Biblii. Niektorým tieto slová otvorili bránu k životu viery. Keď sa na ne pozrieme bližšie, vidíme, že nie je jasné, kto tu hovorí, a tento grécky text sa dá interpretovať rôznym

spôsobom. Môže to byť Ježiš sám, ako pokračuje v rozhovore s Nikodémom (verše 1-13), alebo môže to byť aj svätopisec, ktorý pridáva svoj vlastný komentár.

Predchádzajúce dva verše nám pomôžu prehliť a oceniť tento text. Odvolávajú sa na Syna človeka, ktorý bude vyzdvihnutý, aby každý, kto v neho uverí, mohol mať večný život. Slovo „vyzdvihnutý“ má dva významy: Týka sa aj kríža, aj Ježišovho nanebovstúpenia. Priame prepojenie nájdeme v rozprávaní v Nm 21,6-9, kde Izraeliti zhršili a boli potrestaní jedovatými hadmi. Mojžiš sa za nich prihovára a Boh mu povie, aby urobil hada a vyzdvihol ho na žrd'. Kto sa pozrel na bronzového hada, bol uzdravený a jeho život zachránený. Symbol hada na žrdi ostáva až dodnes v niektorých krajinách symbolom uzdravenia a používajú ho aj rôzne zdravotnícke organizácie. Paralela je jasná: Všetci ľudia sú postihnutí smrteľnou chorobou, ale existuje uzdravenie - viera v Ježiša a jeho víťazstvo nad hriechmi skrze jeho smrť na kríži.

Tieto verše nám prinášajú nádherný pohľad do vnútra Boha Otca a Syna. Boh nie je ľahostajný voči ľudskej biede, ako sa niektorí nazdávajú. Miluje nás a svoju lásku dokázal narodením Syna na zemi a jeho smrťou na kríži. To sa opakuje aj v 2 Pt 3,9: „Pán nechce, aby niekto zahynul, ale chce, aby sa všetci dali na pokánie“.

Ježišovým prvoradým cieľom je priniesť spásu, a nie súd. Súdiť nás však bude naša vlastná odpoveď. Viera a nasledovanie Ježiša nám umožňujú žiť vo svetle. No tí, ktorí sa rozhodnú ostať vo tme, musia niesť následky.

MEDITÁCIA

Ako sa k vám prihovárajú tieto verše?

Doprajte si čas a uvažujte nad Božou láskou voči vám osobne a potom aj voči všetkým. Aká je vaša odpoveď?

Ako by ste vysvetlili tieto verše niekomu, kto má záujem stať sa kresťanom?

MODLITBA:

„Keď Hospodin zostúpil v oblaku, Mojžiš sa tam k nemu postavil a vzýval meno Hospodina. Hospodin prechádzal pred ním a volal: Hospodin, Hospodin! Milosrdný, láskavý, zhovievavý, veľmi milostivý a verný Boh! Preukazuje milosť tisícom, odpúšťa vinu, zločin a hriech, ale nič nenecháva nepotrestané.“ (Ex 34,5-7)

Odpovedajte Bohu v ďakovaní a chvále. Proste Ducha Svätého, aby vám zjavil každý hriech, ktorý potrebujete vyznať. Prihovárajte sa za tých, ktorí ešte neprijali Božiu lásku a odpustenie.

KONTEMPLÁCIA:

Uvažujte nad týmito veršami z 1 Jn 4,10-14. Čo si o nich myslíte?

„Láska je v tom, že nie my sme milovali Boha, ale že on miloval nás a poslal svojho Syna ako obeť zmierenia za naše hriechy. Milovaní, keď si nás Boh tak zamiloval, aj my sa máme navzájom milovať. Boha nikto nikdy nevidel; ak sa navzájom milujeme, Boh ostáva v nás a jeho láska v nás dosiahla dokonalosť. Podľa toho poznávame, že ostávame v ňom a on v nás, že nám dal zo svojho Ducha. A my sme videli a svedčíme, že Otec poslal Syna za Spasiteľa sveta.“

www.fara.sk/vistuk

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku